



Република Србија  
Републички секретаријат за  
јавне политике  
Број: 110-00-00136/2019-02  
27. август 2019. године  
Влајковићева 10  
Београд

## МИНИСТАРСТВО ГРАЂЕВИНАРСТВА, САОБРАЋАЈА И ИНФРАСТРУКТУРЕ

БЕОГРАД  
Немањина 22-26

**ПРЕДМЕТ:** Мишљење на Предлог уредбе о начину закључивања и садржини оквирних споразума за доделу капацитета железничке инфраструктуре

У вези са вашим дописом број: 110-00-00195/2019-04 од 12. августа 2019. године којим сте Републичком секретаријату за јавне политике 15. августа 2019. године доставили на мишљење Предлог уредбе о начину закључивања и садржини оквирних споразума за доделу капацитета железничке инфраструктуре (у даљем тексту: Предлог уредбе), са Анализом ефеката прописа и Образложењем Нацрта закона, обавештавамо вас о следећем:

Члан 12. став 3. Предлога уредбе предвиђа да се оквирним споразумом могу одредити казне чији износ није већи од трошкова, директних губитака или издатака (укључујући губитак прихода) који разумно настају или за које се разумно може очекивати да ће настати од стране која је обештећена због измене или раскида споразума.

Сматрамо да је у овом члану Предлога уредбе потребно предвидети и *на који начин* ће се утврђивати висина износа ових казни, то јест како ће се утврђивати износ директних губитака или издатака који разумно настају или за које се разумно може очекивати да ће настати од стране која је обештећена због измене или раскида споразума, с обзиром да Предлогом уредбе, као ни Законом железници („Службени гласник РС” број 41/18) то питање није регулисано. Наводимо и да је дефинисање јасног начина обрачуна казне у оквирном споразуму неопходно и због примене члана 12. став 4. Предлога уредбе који предвиђа да у одређеним случајевима управљач инфраструктуре не може да захтева исплату казни у износу већем од износа административних трошкова потребних за измену или раскид оквирног споразума, као и члана 13. став 6. Предлога уредбе који предвиђа да управљач инфраструктуре може да одбије захтевани оквирни споразум ако додатни приход од закључивања новог оквирног споразума не покрива најмање износ могућих казни, у складу са чланом 12. ове уредбе и у складу са изменом оквирног капацитета додељеног на основу постојећих оквирних споразума. Стога сматрамо да је Предлогом уредбе неопходно прописати начин (методологију) обрачуна висине уговорних казни у оквирном споразуму (уговору), а која би протом требало да обухвати и начин обрачуна казне из члана 12. став 4. тако што би се прописао и начин утврђивања висине административног трошка у смислу важења ове уредбе.

Члан 12. став 4. тачка 3) Предлога уредбе предвиђа да управљач инфраструктуре не може да захтева исплату казни у износу већем од износа административних трошкова потребних за измену или раскид оквирног споразума, ако је управљач инфраструктуре могао да прерасподели трасе возова и оквирни капацитет на начин да се покрију губици настали изменом или раскидом оквирног споразума.

Сматрамо да је наведену тачку 3) потребно обрисати или да је потребно детаљно прописати поступак на основу кога би било могуће утврдити да је наступио услов који се односи на то да је управљач инфраструктуре могао да прерасподели трасе возова и оквирни капацитет на начин да се покрију губици настали изменом или раскидом оквирног споразума. У супротном сматрамо да би наведена одредба имала негативан ефекат на правну сигурност за пословање у овој области.

Републички секретаријат за јавне политике истиче да је у непосредној сарадњи са предлагачем имао прилике да изнесе сугестије за унапређење текста Извештаја о спроведеној Анализи ефеката прописа које је предлагач и усвојио.

На основу наведеног, а у складу са чл. 47, 48. и 49. Уредбе о методологији управљања јавним политикама, анализи ефеката јавних политика и прописа и садржају појединачних докумената јавних политика („Сл.гласник РС“, број 8/19), Републички секретаријат за јавне политике је мишљења да Предлог уредбе **садржи потпуну анализу ефеката прописа.**

в.д. директора  
Бојана Гошић

